

صَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا صِرَاطًا مُسْتَقِيمًا

تَوَّاسُ بْنُ سَمْعَانَ الْأَنْصَارِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ لَهُ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ خُخَهُ رَوَيْتُ كَوَيْيَ فَرَمَائِلِي يَبِي دِي: «صَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا صِرَاطًا مُسْتَقِيمًا، وَعَلَى جَنْبَيْ الصِّرَاطِ سُورَانِ، فِيهِمَا أَبْوَابٌ مُفْتَحَةٌ، وَعَلَى الْأَبْوَابِ سُورٌ مُرَخَّاهُ، وَعَلَى بَابِ الصِّرَاطِ دَاعٍ يَقُولُ: أَيُّهَا النَّاسُ، ادْخُلُوا الصِّرَاطَ جَمِيعًا، وَلَا تَتَعَرَّجُوا، وَدَاعٍ يَدْعُو مِنْ فَوْقِ الصِّرَاطِ، فَإِذَا أَرَادَ يَفْتَحُ سَبِينًا مِنْ تِلْكَ الْأَبْوَابِ، قَالَ: وَيْحَكَ لَا تَفْتَحُهُ، فَإِنَّكَ إِنْ تَفْتَحُهُ تَلْجُهُ، وَالصِّرَاطُ الْإِسْلَامُ، وَالسُّورَانِ: حُدُودُ اللَّهِ، وَالْأَبْوَابُ الْمُفْتَحَةُ: مَحَارِمُ اللَّهِ، وَذَلِكَ الدَّاعِي عَلَى رَأْسِ الصِّرَاطِ: كِتَابُ اللَّهِ، وَالدَّاعِي مِنْ فَوْقِ الصِّرَاطِ: وَاعِظُ اللَّهِ فِي قَلْبِ كُلِّ مُسْلِمٍ». "الله تعالى د نېغې لارې مثال - داسې - بيانوي چې د لارې په دواړو خواو کې دوه دېوالونه دي، او په هغې کې خلاصې دروازې دي، او پر دروازو پردې راخوړندې دي، او د لارې په دروازه یو بلونکی وایي: اې خلکو! ټول په گډه لارې ته ننوځئ او غاړو او څنډو ته مه ورکېرئ، او د لارې له پاسه بل بلونکی دی، نو هر کله چې لاروی وغواړي لدې درواخو څخه پرانيزي وایي: افسوس دی پر تا، مه یې خلاصوه، ځکه که تا خلاصه کړه نو خامخا به ورننوځې، او دا نېغه لار اسلام دی، او دوه دېوالونه د الله تعالی حدود دي، او خلاصې دروازې، د الله تعالی محارم دي، او هغه د لارې پر سر بلونکی د الله تعالی کتاب دی، او د لارې د پاسه بلونکی له الله تعالی څخه هغه وپرونکی مبلغ دی چې د هر مسلمان په زړه کې دی.

[صحیح]

رسول الله صلى الله عليه وسلم بیان کړی چې: الله تعالی د اسلام لپاره په نېغه لار یو مثال وړاندې کړ چې دغه لار سیده ده او هیڅ کوروالی پکې نشته، او د لارې په دواړو غاړو دوه دېوالونه دي چې تر څنډو یې راجا پېر دي، او دا دواړه د الله تعالی حدود دي، پدې دواړو دېوالونو کې خلاصې دروازې دي چې هغه د الله تعالی محارم دي، او په هغو دروازو پردې دي چې تېرېدونکي ته نه ښکاري د لارې دننه څوک دي، او د لارې په سر یو بلونکی دی چې خلکو ته لارښوونه کوي او ورته وایي: په لاره - نیغ - ځئ، پرته لدې چې غاړو او څنډو ته یې ورکاره شی، او دا بلونکی د الله تعالی کتاب دی، او هلته د لارې پر سر یو بل بلونکی دی؛ او دا بلونکی چې کله په لارې تلونکی وغواړي د دروازو پردې یو څه خلاصې کړي نو ویې رڼي او ورته وایي: افسوس دی پر تا مه یې خلاصوه! که چېرته یې ته خلاصه کړې نو خامخا به ورننوځې او هېڅکله به ونکړای شې چې ځان له ننوتلو ایسار کړې، او دا بلونکی د هر مسلمان په زړه کې د الله تعالی مبلغ دی.

<https://sunnah.global/hadeeth/ps/show/65049>

